

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. Quae sit turma illa locustarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

II. Ante stellæ huius casum omnes ad Occidentem regiones, adeoque vniuersa Latina Ecclesia vnam religionem colebat. Eadem erat vbiique fides, eadem Sacraenta, eadem ieiunia, ijdem dies festi, eadem cæremoniæ, idem cultus. Nondum erat vllum contra præsca illâ altare erectum. Vnum ab omnibus sacrificium quotidie frequentabatur, vñus Pastor, summus Pontifex, vnum ouile eiusdem matris lacte educatur agnoscetur, ut libro primo cap prioribus ostendi. Postquam vero stellæ illius de cælo Luther ex Ecclesia Catholica causus accedit, & putes inferni per eum apertus fuit, siue per clavem Gradus Doctoralis in Theologia Lutherò per Academiam Wittebergensem concessam, & à Carolstadio promotorere eius ipse tradidit, siue per Staupitum Provinciale Augustiniani ordinis concessam contra Indulgentias à Dominicanis promulgatas An. 1517. prædicandi & scribendi licentiam, siue per suggestionem ambitionis & inuidia à dæmonio inspiratae, seu quislibet alio modo inordinato datam facultatem ab authore non habente legitimam autoritatem tam densus hæreticon, schismatum & sectarum fumus omnia ita obscurauit, ut non dicam vna in prouincia aut vna vbe, sed in eadem domo vicini, amici ac cognati se se internoscere non potuerint ut libro 2. satis demonstrasi. Vide hic, quæso, quam mirabiliter Deus amicos, & Israelitas ab Ægyptijs separavit. Nos enim qui Dei gratia fumum istum infernalem evasimus. Catholicos omnes non in Hispania tantum, Italiâ, Anglia, Gallia, verum etiam alio sub sole iacentibus & obuersis climati nostro regionibus pro fratribus agnoscimus & habemus; at miseri illi Septentrionales populi, quorum terras plusquam Ægyptiæ tenebra occupauunt, in eadem domo, vti diximus, vix se se internolunt.

III. Tam solem quam aërem èsum hoc obscuratum Apocalypsis loc. citato testatur. Per solem Christum D.N. intelligit tam Catholicus quam hæretici ajunt interpretes, ut qui de se ipso dicant: *Ego sum lux mundi* (a). Per aërem vero verbū diuinum intelligendum est, per quod viuimus veluti & spiramus. An vero vñquam sol hic iustitia magis fuit obtenebratus, quam quum nigrilli & palpabiles errores inguerunt? nimurum doceri coepit per Lutheri progeniem; Christum Iesum Deum non esse, non esse adorandum, de salute eum superdesperasse, pœnam damnatorum tulisse, &c. Quam

multis vero tenebris ijdem Verbum Dei inuolventur! primò Traditione acceptum Verbum Dei abrogarunt, & sola Scriptura propagatum reliquerunt deinde sacram Scripturam relictam quā horribilibus non tenebris inuoluerunt, quā multis contrarijs expositionibus eandem obscurarunt. Omnis enim verbo non scripto, ab hæreticis reiecto ac proculcato, Deus bone, quot interpretationes contrarias, quot Commentarios sibi inuicem repugnaantes, quot toto coro distantes sententias naras videntur! & quidem ijs de rebus quæ olim quum Ecclesiæ adhuc omnes starent iudicio, nihil omnino habebant dubitationis. Vel sola illa quatuor verba, *Hoc est Corpus meum*, quibus olim nihil erat lucidius, iam Sibyllæ folijs & quoquis ænigmata obscuriora videntur, ut ad ea explicanda Delio natore, ut Socrates apud Platonem loquitur, opus sit.

IV. Locustæ illæ ex infernali puto ore egressæ quæ S. Iohannes Commemorat, perspicue videntur indicari Prædicatorum Lutheranorum, & qui ab his docti manum & cerebrum apposuerunt ad Biblia sine autoritate legitima, nam Locusta est animal ventricosum adeo, ut præter ventrem vir quidquam habeat: & quamvis alas habeat, volare tamen vix potest; sed ubi parum se in altum dedit, statim ad terram, ventris pondere depresso, relabitur. Similes plane his sunt hæretici nostri ventri toti addicti; ieiunij omnisque continentiaz hostes. *Hic ventre Deus est*, ut Tertullianus ait, *focus altare, coetus sacerdos, quorum fides in culina calet, charitas in libete bullit, & Ihes omnia in carnis & disco posita est*; quibus illitebus impediti, per viam mandatorum Domini gradi, aut contemplationis alis animum eleuare nequeunt, sed quamprimum erigere aliquantulum se conantur, statim locustarum more, in terram vel potius è cælo ad infernum, Fidei omnia, bonis operibus nihil tribuentes, relabuntur. Locustæ etiam ducem nullum habent, sed turmatim huc illuc circumvolitant, ut sapientissimus quoque Rex notauit. Sic hæretici ducem nullum aut caput cui obediunt, agnoscunt. Superiores enim sunt quam ut cuiusquam ferant imperium: nec quidquam in Catholicis magis reprehendunt quam quod omnes vni obediunt sustinent. Locustæ quoque mirum in modum facundæ sunt ac breui longe lateque omnia obseruant. Eodem modo hæretici

citat
a Ioh. 8. 3.

cito admodum crescunt ac multiplicantur, sicut paucis annis ingentem hæreticorum, ad instar funorum vna nocte ectorum, productam copiam vidimus.

V. Locusta he dicuntur à S. Ioanne exiisse in terram. Et datum illus esse potestatem sicut potestatem habent Scorpiones terra. Quid vero est aliud exiisse, quam prædicantes sponte sua, non vocatos à Deo, ut Aaron, nec missos, ut Apostoli officium docendi, & populum seducendi, in suas partes, occipisse? ideo enim & Iudas exiisse narratur, qui ad sui arbitrij placita se conferebat; & falsi Prophetæ sic exierunt, qui curabantur Deo conquerente, & ego non mittebam eos, loquebantur & non mandauit. Hic exitus prædicantium ex arbitrio suo, sine legitima vocatione Dei vel sedis Apostolicæ, est adeo perspicuus character locustarum, ut nemo haftenus prædicantium repertus sit, qui eius rationem dare pro se potuerit, sed omnino ibi *Conticuere omnes*. Porro potestas scorpionum non est obscura, nempe cauda venenum infligere. Hoc qui ignorat à Nouis Euangelicis, maximis illis Consolatoribus, & Paracletis, ingeri, legat pœnideatque singulorum Hæretiarum Vitam ac Historiam, maxime Lutheri, & potestatem Scorpionum in eo clare tenebit. Hinc *Vultus humanus* quem S. Ioannes locustis tribuit, initium denotat hæreticarum concionum, quæ blandæ sunt & singularem pietatis ac sanctitatis speciem praese ferunt, nihil hic audias nisi Christum, nisi æternum Deum, nisi Dominum & Salvatorem nostrum. At, at Scorpionis cauda fructus hæreticos significat venenos & pestiferos, tristemque exitum: ut quæ Dei verbum falsis interpretationibus corrumperit, & ad varios defendendos errores detorquens, adeoque cauda sua venenata ictos auditorum animos, lethali inficit veneno sic ut ad odia, rebelliones, bella & crudelitates infandas perducantur.

Per coronas in locustarum capitibus arroganter & superbia hæreticos designatur. Similes auro sunt: quia hæretici splendidos sibi sumunt titulos ut qui Euangelistar, Prophetæ, secundi Eliæ, Enoch, Mundi denique Reformatores & nescio quomodo non à complicibus suis vocantur. Ferrea lorica obstitutionem eorum & pertinaciam significat, ut qui vesti etiam pro victoribus se gezaht. Hæresis enim proprium est rumpere potius omnia quam flecti. Similitudo eorum pa-

ratorum in prælium, audaciam eorum & temeritatem denotat, qua nec Goliatho nec ullis terribilijs cedunt. Per currus equorum volantium celeritas significatur, qua hæreses in diuersis ad Septentriones regionibus propagata sunt. Omitto plures acutioresque singulorum symbolorum in locustis expressorum expositionem, quam Interpretibus scripturaræ vel alteri loco reseruo, inter quæ est foenum terræ & viride & arbores quæ Locustæ illæ lædere non potuerunt. Adhæc menses quinque, quibus cruciabunt eos quos subigere non potuerunt, & similitudo eorum & capillorum muliebrium, & dentium Leonorum.

VI. Solum id adhuc addam quod Locusta illæ habent super se Regem inuisibilem, nempe angelum abyssi, cui etiam inuiti parere coguntur. Hic item est quem Iobus Regem appellat filiorum superbiz & qui Lutherò apparuit in arce Wartbergeni Exterminatoſ Sacrifício & Sacerdotij in Lege Noua. Et bene ei Nomen est, exterminans: eo quod vñā cum locustis nihil magis quam exterminare Ecclesiam omniaque perdere conetur. Ascende in cœlum, obi terrarum orbem, descendere in Infernum, Iusta Purgatorium; nihil omnino occurret quod non hæresis iousaserit. Hæc Trinitatem oppugnauit; hæc Christum tam humana, quam diuinam naturam spoliare, hæc eundem cœlo includere, hæc Sanctis beatitudinem, angelis omnem venerationem, Ecclesiæ Sacra menta auferre: hæc eadem sacerdotium, sacrificia, Vota, Ieiunia, dies Festos, Altaria, Crucis, Reliquias, omnia denique pietatis ac religionis signa atque ornamenta auferre & abolere aggressa est. Sic igitur multo meliori ratione variacionum hoc Apocalypticum B. Ioannis, de stella è Cœlo lapsa, & aperiante puteum abyssi &c. Lutherò eiusque complicibus accommodari potest, quam B. Gregorio Papam regum cognomento Magno, ad quem illud ipsimet hæretici detorquere conati sunt, veluti Chytræus, qui insipide nullam habens vel ex tempore vel ex conditione hominis, vel alia te analogiam, inculcate contendit, *Stellam illam è cœlo delaplam*. Papam esse Gregorium, qui pro Paradisi, quas habebat clavis, abyssi, id est, Inferni claves, arripuerit. Fsumum pœni, doctrina Papistica esse contradictiones, locustas Monachos esse & sacerdotes, quorum singula-